

Politisk standpunkt

Velferdsmessige utfordringer knyttet til lakselus i oppdrettsnæringen

Veterinærforeningen mener at **forebygging av lakselusinfestasjoner** skal være et **førende prinsipp**, fremfor behandling. Driften av lokalitetene må legges opp slik at de velferdsmessige utfordringene som lakselus bidrar til minimeres. Hensiktsmessige lokaliteter og sonestruktur, samordnet brakklegging og riktig tidspunkt for utsett, m.m. er viktige faktorer for å forebygge luseproblemer på lokalitetene. Mest mulig av kontrollen med lakselus bør skje uten håndtering av fisken. Ytterligere utviklingsarbeid er nødvendig for å finne gode løsninger på dette feltet, og det må prioriteres høyt, både av næring og myndigheter.

Behandling skal være unntaket, men Veterinærforeningen erkjenner at behandling mot lakselus vil være nødvendig også i fremtiden. I forbindelse med behandling har oppdretter ansvaret for at det foreligger tilstrekkelig behandlingsskapasitet og -valg. Veterinærens viktigste jobb er å vurdere om det er velferdsmessig forsvarlig å behandle fisken og sørge for at fiskens velferd er godt ivaretatt under behandling. Da er det viktig at veterinæren kan velge den behandlingen som er mest skånsom for fisken, og ikke er bundet til kun en eller et fåtall metoder fordi det er det oppdretter har tilgang til. Veterinærforeningen legger stor vekt på dyrevelferdsloven og fiskehelsepersonells ansvar for å jobbe for fiskens velferd. Behandlinger mot lakselus utgjør en stor velferdsrisiko, derfor er det svært viktig å **først og fremst vektlegge fiskens velferd** i forbindelse med behandling.

All behandling og håndtering av fisk gir påkjenning på fisken og risiko for bivirkninger. Å fjerne termisk avlusning i dagens situasjon vil i praksis innebære mer ensidig bruk av mekanisk avlusning, og dermed sannsynligvis økt forekomst av kroniske velferdsutfordringer. Det er den totale velferdsmessige belastningen for fisken som må ligge til grunn for veterinærens vurdering angående behandling.

God velferd gir god økonomi. Bærekraftig sjømatproduksjon er god velferd for fisken, god økonomi for næringen og god forvaltning av naturressursene som benyttes i produksjonen. Derfor **må fiskevelferd få økt fokus i planlegging og daglig drift** og i den offentlige reguleringen av næringen.

Ikke-medikamentelle metoder (IMM) må reguleres på tilsvarende måte som legemiddelbehandling. Det må defineres kriterier for dokumentasjon ved utvikling av IMM. Veterinærforeningen mener at vi må få på plass en offentlig godkjenningsordning og bivirkningsrapportering for IMM. Dette for å sikre at tilgjengelige avlusningsmetoder tilfredsstiller velferdsmessige krav samt bidra til treffsikker oppfølging av velferd.

Rensefisk er omfattet av dyrevelferdsloven på lik linje med laksen, og den har krav på å bli holdt i et miljø som er tilpasset dens behov. **Bruken av rensefisk er problematisk i dagens situasjon hvor dødeligheten i mange anlegg er for høy.** Det er viktig at det gjøres et **grundig og systematisk forbedringsarbeid** med rensefiskhold og -bruk i næringen, dersom rensefisk fortsatt skal benyttes. Veterinærforeningen mener at det må stilles tilsvarende krav til hold av rensefisk som det gjøres for hold av laks.